

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم استاد سلام عليكم: استاد عزيزم در مدتی که بحمدالله در سیر بندگی خداوند متعال جل جلاله به خدمت شما رسیده و از فیوضات وجود نازنینتان بهره مند شده ام، بسیار احوالاتی بر من گذشته است که نمی خواهم مزاحم اوقات شریفتان شوم و توضیح بدهم و بعید نمی دانم که آگاه باشید... پس فقط به سوالاتم بسنده می کنم: ۱. حالا که خداوند متعال بر سرمان منت گذاشته و ما را هدایت فرموده باید روابطمان با افراد دیگر را چگونه سامان بدهیم؟ مثلاً با چه کسانی حفظ کنیم؟ با چه کسانی قطع؟ (با لحاظ قرار دادن اخلاق کریمه...) ۲. چه زمانی عُجب به سراغ ما می آید و معنی دقیق آن را توضیح دهید. (کتاب معراج السعاده را مطالعه نمودم ولی دقیقاً حد مرز آن را متوجه نشدم) ۳. چگونه با این رذیله مهلک مبارزه کنم؟ با عرض معذرت به جهت تصدع اوقات خدا عاقبت ما و شما را ختم به خیربگرداند. یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: ۱- در شریعت الهی به ما دستور داده‌اند با کسانی ارتباط داشته باشیم که ما را به یاد خدا می‌اندازند و متوجهی حیات ابدی‌مان می‌کنند و با بقیه تا آنجا که ممکن است باید مدارا کرد مگر آن‌که موجب معصیت شود ۲- «عجب» وقتی به سراغ انسان می‌آید که انسان از الطاف الهی غفلت کند و گمان نماید خداوند به جهت استحقاق طرف به او لطف کرده و راه درمان آن نیز همان است که بفهمد اگر همین الطاف را خداوند به هرکس می‌کرد، چنین توفیقاتی نصیب آن می‌شد. پس قضیه، قضیه‌ی امتحان است به همان معنایی که مولوی می‌فرماید: «امتحان در امتحان است ای پسر / هین به اندک امتحان خود را مخر». موفق باشید